

dársky a nesloužily hospodaření na zabraných nemovitostech. Podle stálé judikatury nss-u musí tyto tři podmínky společně býti splněny v každém jednotlivém případě, aby vyloučení objektu mohlo býti přiznáno. Nedostatek i jen jednoho z těchto předpokladů znemožňuje použití § 3 a) zák. zák.

Nss vyslovil již v četných nál. (srv. na př. nál. Boh. 931) názor, že právní samostatnosti nutno rozuměti právní schopnost objektu býti sám o sobě předmětem samostatných práv i závazků ve všech relacích právních tedy i co do hypoték, a že tedy nelze pokládati za objekty právně samostatné ty, které, jsouce s jiným majetkem zabraným v jedné a téže vložce knihovní zapsány, tvoří s těmito nemovitostmi jedině těleso knihovní.

Názor tento přichází k platnosti v stejné míře i u nemovitostí slovenských, neboť i zákonodárství na Slovensku platné (§§ 55 a 57 knih. řádu v 15. prosince 1885 č. 222 ř. z. a § 2 zák. článku XVI. z roku 1891) také zavazení knihovního tělesa jen jako celku a nikoliv jednotlivých jeho fysických částí připouští.

Zamítl-li žal. úřad vyloučiti nemovitosti ze záboru dle § 3 a) zák. zák. proto, že nemovitosti ty, zapsány jsouce s ostatními nemovitostmi zabranými v jedné knihovní vložce, nemají samostatnosti právní, nelze rozhodnutí jeho vytýkati nezákonnosti. Ježto zjištěný nedostatek právní samostatnosti objektu sám o sobě k zamítnutí podané žádosti stačil, nelze shledávati vadnosti řízení v tom, že úřad nevyšetřoval, nejsou-li splněny také ostatní dva předpoklady žádaného vyloučení ze záboru.

Č. 4105.

Školství. — Administrativní řízení (Slovensko):
* Rozhodl-li školský referát v Bratislavě v srpnu 1921 o pensijní věci opatrovatelky dětské opatrovny a připojil právní poučení toho obsahu, že st-lce přísluší rekurs na min. škol., je řízení stíženo podstatnou vadou, jestliže min. škol. rekurs stranou dle tohoto poučení podaný odmítne.

(Nález ze dne 13. listopadu 1924 č. 6386.)

V ě c: Malvina E. v K. proti ministerstvu školství a národní osvěty o odmítnutí rekursu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Žádost st-lky, bývalé opatrovatelky na spolkové opatrovně v H., za přiznání pense vyřídil školský referát v Bratislavě rozhodnutím z 31. srpna 1921 tím, že st-lce povolil nikoliv pensi, nýbrž ve smyslu § 6 zák. čl. XXXII : 1875 toliko odbytné 1400 K. Při tom uvedl jmenovaný úřad, že proti tomuto ustanovení má jmenovaná právo odvolati se na min. škol. v Praze během 14 dnů.

Apeláta st-lky byla však nař. rozhodnutím odmítnuta, poněvadž rozhodnutí učiněné referátem, jsoucím expositurou žal. úřadu, nutno považovati za konečné a řádné instanční pořadí za vyčerpáno.

O stížnosti uvážil nss takto:

Stížnost směřuje sice formálně proti tomuto odmítnutí rekursu, svým obsahem však brojí meritorně proti výroku školského referátu z 31. srpna 1921. Těmito vývody nemohl se však nss zaměstnávat, poněvadž uvedené rozhodnutí školského referátu bylo st-lce doručeno již dne 8. října 1921, takže nelze proti němu ve smyslu § 14 zák. o ss brojiti teprve ve stížnosti došlé k nss dne 29. prosince 1923, tedy dávno po stanovené lhůtě 60 dnů.

Nicméně dospěl nss ke zrušení nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss z těchto důvodů:

Žal. úřad odmítl rozhodovati o rekursu (apelátě) st-lky v podstatě proto, že rozhodnutí školského referátu dalšímu opravnému prostředku instančnímu nepodléhá.

Žal. úřad, vyslovuje tuto zásadu, má sice pravdu, neboť nechať již školský referát v Bratislavě, který rozhodnutí ono vydal, byl v oné době součástí úřadu (a orgánem) min. pro Slov. anebo součástí min. škol. vždy měl ve smyslu zák. z 2. listopadu 1918 č. 2 Sb. v souvislosti s §§ 64, posl. odst., 72 a 85 ústavní listiny a ve smyslu § 14 zák. z 10. prosince 1918 č. 64 Sb. postavení nejvyšší stolice správní, jejíž výroky jako konečné dalšímu opravnému řízení instančnímu nepodléhaly a mohly býti brány v odpor — v mezích zák. o nss — toliko stížností na tento nss.

Avšak žal. úřad vydáváje nař. rozhodnutí — přehlédl skutečnost, že st-lka svoji apelátu k němu zadala na základě výslovného právního poučení, které k rozhodnutí školského referátu bylo připojeno, že se totiž proti němu do 14 dnů může odvolati k žal. úřadu. Toto poučení st-lce dané bylo dle shora uvedeného nesprávné. Za tohoto stavu věcí nemohl ovšem žal. úřad rozhodnouti tak jak učinil, poněvadž by st-lka tímto postupem úřadů byla vůbec zbavena možnosti dovolati se ochrany nss-u proti rozhodnutí školského referátu z 31. srpna 1921.

Naopak bylo povinností žal. úřadu, aby na základě apeláty zadané st-lkou na základě nesprávného právního poučení uděleného školským referátem učinil opatření, by buďto rozhodnutí z 31. srpna 1921 bylo vůbec odvoláno a st-lce vydáno rozhodnutí nové, anebo aby ono rozhodnutí bylo st-lce znova a bez původního nesprávného právního poučení doručeno, aby jí tím byla poskytnuta možnost, dovolati se proti meritů věci v nově běžící lhůtě 60 denní (§ 14 zák. o ss) kognice tohoto nss-u.

Tím, že žal. úřad takovéto opatření neučinil, způsobena byla vadnost celého řízení správního, ke kterému nss přihlédnouti musil z moci úřední.

Č. 4106.

Administrativní řízení: * Je nezákonné, odmítne-li úřad opravný prostředek, podaný jménem a v zastoupení strany jen z toho důvodu, že advokát odvolání sepsavší a podepsavší, nevykázal plnou moc strany, v jejímž zastoupení rekurs podal.

(Nález ze dne 14. listopadu 1924 č. 9352.)